

RENKIN, Jules, advocaat en christen-democratisch politicus (Elsene 3 december 1862 - Brussel 15 juli 1934).

Deze toonaangevende christen-democraat promoveerde in 1884 te Leuven tot doctor in de rechten. Van 1896 tot 1934 was hij volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Brussel. Hij was minister van Justitie (1907-'08), Koloniën (1908-'18), Spoorwegen, Posterijen en Telegraaf (1918-'19), Binnenlandse Zaken (1919-'20 en 1931-'32), Volksgezondheid (1931-'32), en van Financiën (1932). Van juni 1931 tot oktober '32 was hij bovendien eerste minister. In 1920 werd hij minister van Staat.

In 1908 werd de wet-Van der Linden-Renkin aangenomen, taalwetje dat het gebruik van het Nederlands voor het assisenhof van Brabant regelde. Toch was de Franstalige Renkin toen eerder een tegenstander van de V.B. Anders werd dat, toen hij eerste minister werd. Niet alleen waren vier Vlaamsgezinden in zijn regering opgenomen (E. van Dievoet, J. van Caenegem, H. Heyman en Ph. van Isacker), belangrijke overwinningen voor de flaminganten tijdens zijn bewind waren de taalwetten op de administratie en vooral op het lager en middelbaar onderwijs, waarvoor het initiatief van de regering uitging. Hierbij zegevierde, met uitzondering van de Brusselse agglomeratie en de taalgrensstreek, het regionaliteitsprincipe („streektaal is onderwijstaal”), zodat de eentaligheid van Vlaanderen nu bij de wet erkend werd.

WERKEN : *Le problème des langues en Belgique*, in *Revue catholique des idées et des faits* (21 juli 1927, p. 6-10).

LITERATUUR : Baron de Haulleville, *Jules Renkin*, in *Re-*

vue catholique des idées et des faits (27 juli 1934, p. 6-10 en 3 augustus 1934, p. 6-10); - F. Maes, *De regering Renkin en de taalwetten van 1932*, in *De Gids op Maatschappelijk Gebied* (maart 1963, p. 227-243); - H.J. Elias, *Vijfentwintig jaar Vlaamse Beweging 1914 / 1939*, III (1969); - A.W. Willemsen, *Het Vlaams-nationalisme. De geschiedenis van de jaren 1914-1940* (1969, tweede uitgave).

JEAN-MARIE LERMYTE